

Djordje Balasevic

Covek Sa Mesecom U Ocima

Sumoran i nem
jablan gromom razvaljen
zagledan u casu preduboku
bio mi je stran i naizgled normalan
al' tad mu spazih
odraz meseca u oku

On me oslovi pa kako idu poslovi
ma idu, progundjah, u vrazijeg vruga
na to on planu naprsno
odmeri me sablasno
nemate vi pojma, braco draga

Ne znas ti sta znaci ubiti grad
ne znas ti bauke kaljavih rovova
ne znas ti sta znaci spavati sad
kad sklopim oci nista osim tih krovova

Kada sklopim oci nebom naidju mobe
zamirisu gostinjske sobe
nebom svadba odzvanja
kada sklopim oci nebom promicu lica
zatreperi roj tamburica
Dunav sedef odranja

Zverko ludila, sto si se probudila
crni ti je princ poljubac dao
al' necu se stideti
sto Boga necu videti
jer to i nije Bog kojeg sam znao

Ne znas ti, nema oslobodjenih

svaku tisinu mi granata prosara
spasen je taj prvi pogodjeni
a svi su drugi vecni taoci kosmara

Kada sklopim oci nebom naidju ladje
zvona, lavez, komsijske svadje
miris svezeg oranja
ali kada svane vetri s reke zacvile
zar to tuze vodene vile
dunav tamjan odranja